

34.9.28. #10
111

APOLLO PYTHIVS

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

E V

PVTREDO DEBELLATA.

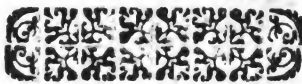

DOMINICI PANAROLI

ROMANI.

PHILOSOPHI, ET MEDICI.

In Alma Urbis GymnaGo Simplicium Professoris.

Romæ, Apud Io. Baptistam Roblettum. 1648.

Superiorum permissu.

Imprimatur, Si videbitur Riuerendiss. P. Mag. S. Ap. Pal.
A. Riualdus Vicefg.

Imprimatur,
P. Raymundus Capi succus Soc. Reuerendiss. P. Mag.
Sac. Pal. Ap. Ord. Præd.

DE mandato Reuerendiss. P. Mag. Sac. Apost. Pal.
vidi Apollinem Pythium D. Domnici Panaroli,
cumque multum vtilitatis saluci corporeæ, nihil
damni saluti animæ, cum neque Fidei, neque bonis
moribus quicquam contineat contrarium, afferre
posse existimo, eæque de causa Typis committen-
dum esse iudico. Hac die vltima Aprilis 1648.

Paulus Zacchias Medicus manu propria.

3 112

CELEBERRIMIS D. D.
SACRÆ CONSISTORIALIS
AVLÆ ADVOCATIS
Atque Almæ Urbis Gimnafij
CVSTODIBVS VIGILANTISSIMIS.

R. R. P. P. D. D. Carolo Cartario Decano, Diomedio Varese, Io: Baptista Spadæ, Petro Francisco de Rubeis, Iulio Cincio, Carolo Montecatino, Iosepho Hortentio de Rubeis Patris coadiutori, Marco Antonio Buratto, Carolo Gualterio, Bartholomæo Capræ, & Io: Mariæ Vermigliolo.

Dominicus Panarolus Romanus F.

NOBILIVS metallum (quomodo præstantissimus Princeps retulit quondam mihi, dum aliquando aurum potabile à me fabrefactum examinabamus) à quibusdam, ut ex celsiorem formam acquirens in Panaceam conuertatur, densitate prius, & poderositate spoliatus miri-

fice amplissimum locum occupans, tanquam nubes pulcherri-
ma super aquas sese extollit.

Sic mihi optimi Mecœnates, dum oppressionem ab invidis, & calumniantibus patiebar, dextram dedistis, cuius oper latissimum in Patrio Archigymnasio spatium acquirens, Cathedram ascendens, tanquam super aquas exaltatus incedo. Fauet Deus, ut, dum inter simplicia laboro, Panaceam quærens, vires animo respondeant.

A 2

Grati-

Gratitudinis ergo (anno enim elapso, Rectore diligentissimo R.P.D. Carolo Gualterio, me omnes unico consensu Lectoribus ascripistis) Apollinem meum vobis dedico, ut facilius Pythonem confodiat. Auro me comparo, non propter excellentiam sed quia tanquam aurum in cineritio examinari cupio, si fabulas scribo. Neque etiam propter similitudinem, ut dixi, aurum me magnetico more trahit; recte enim memini Arnaldum Philosophum illum egregium doctrina prima, parabola tertia hac posteris reliquisse: qui non ut sapiat, sed ut lucretur addiscit in facultate, quam eligit, efficitur abortivus. Quandoquidem auri inexplebilis fames homines in belluas immutando, consanguineos, & quod peius est, ò nostrorum temporum calamitas! fratres quandoque in hostes conuertit. Libenti interim animo munusculum hoc recipit, dum vobis omnibus aque à Cælo Cæsaris fortunam, Platonis Sapientiam, atque Alexandri deprecor Magnanimitatem Valete. Romæ die 15. Maij 1648.

ILLVSTRISSIMO, ET REVERENDISS. D.
PETRO OTTOBONO
 ROTÆ AVDITORI S. D.

V M ad tantum huius opusculi splendorem, accuratè oculos intendissem, quod suismet effulis doctrinæ radijs pene totum orbis ambitum vberim illuxit, & nouam perscrutandi vitæ vtilitatem humanis mentibus non minimam infin uauit cupiditatem; opere prætium duxi hoc nouo typo in lucē prodire; vt adauctis in eo radicibus purius, vegetusq; adolescat, & geminato doctrinæ splendore vbique terrarum inclarescat; & quemadmodum videmus Phœbum natia luce exuberantem, iterato cursu, pernicip; volatū Leonis astrum rotantem, vberiores, clarioreq; faces eructare, & longiores cito tramite, nouaq; radiorū prole parere dies; ita hoc in geminatam lucem æditum, inoffenso pede per typum excurrens, clariore scientiæ radios emissurū perenniter auguror. Idem hoc quotidiano vsu in silice liquet, quæ quo magis crebris tūditur ictibus, eo magis ex arcano ignitoq; vtero validiores, maioreq; promit fauillas; ita sane si hoc duplici torcularis gyro prematur, sçcundiora lausum lumina suppeditaturū arbitror. Equidem cui potius potui, quā tibi dicare munusculum: tuo enim munitum pat. ocinio tuisq; hospitātū, te sospite, manibus vti tuarum virtutum o. anti plaustro, tui præclarissimi intellectus Rota exagitato; non dubito quin per omnes mundi plagas sit citius, velociusq; triūphali laude pererraturum, certoq; mihi persuadeo tui nominis famam, excelisq; animi magnitudinem Illustri omnium præconio vagatam, cælorum astra subituram. Hoc ergo licet exile facundo humanitatis tuæ sinu libentissime fove, meq; simul, diu incolumis tu, colas, ac serues, seruatus in æuum, omine Bono: Numine fausto, saxit Deus meq; voti compotē efficiat. Vale.

Tui studiosissimus.

Io: Baptista Roblettus Romanus.

AMICE LECTOR.

MULTIPLICI telo confossus Python occumbet: laniato toto corpore, faucisque ex iteratis vulneribus fatum subibit; exinanito veneno, & laceratis visceribus ira Apollinis, iusta tamen, cessabit; tu interim, dum pugnando corruet, Pythio debellatori faue, qui septem sagittis armatus in arenam descendit.

APOL.

OLLO PYTHIVS,

S E V

PVTREDO DEBELLATA.

De Pythone iterum nascente, atque
eius necessaria debellatone.

S A G I T T A P R I M A.

RITVR en iterum Python, qui à Cin-
tho confossus lucem reliquit. Principijs
obstandum est, ne in immensum crescen-
do inanes labores omnes reddat. Oppri-
mendum est, quidquid ad hominum per-
niciem infortunata procreat tellus; non opus habe-
mus, vt Phœbus denuo arcum trahendo serpentem in-
terimat, sed ipsius ope, nempe latricis auxilijs, Py-
thonem, id est putredinem hoc anno Orientem, debel-
landam necessario existimamus.

Cum enim putredo, quæ nihil aliud est quam cor-
ruptio, & interitus, vitæ diametro opposita sit, utique
si viuendum est, est etiam necesse corruptionem omnem
debellare; quodque via naturali longum post tempus
actû fuit, modo artificiali breuiori spatio exequemur:
Nam qui sub priscis fabularum corticibus sensus veros
eruere conati sunt, nihil aliud Pythonem fuisse asserunt,
quam limum, & terræ corruptionem maximam post
diluuium relictam, quæ paulatim à Solis radijs, tanquã
à telis iteratis, oppugnata Pythia celebrandi in Apol-
linis

linis honorem præbuit occasionem, quod etiam
 ipsius met Ouidij carminibus, qui fabulam cecæ
 Metamor. eleganter eiicitur, dum tubam Permetheæ
 hoc modo egregie inflabat.

Cætera diuersis tellus animalia formis
 Sponte sua peperit: postquam vetus humor ab igne
 Percaluit Solis: coenumque, vdeque, paludes
 Intumuerunt æstu: secundaque semina rerum
 Viuaci nutrita solo, ceu matris in alio
 Creuerunt; faciemque aliquam cepere morando.
 Sic ubi deseruit madidos septemfluvius agros
 Nilus, & antiquo sua flumina reddidit alveo,
 Aethereoque recens exarsit sydere limus:
 Plurima cultores versis animalia glebis
 Inveniunt, & in his quadammodo coepta per ipsum
 Nascendi spatium, quadam imperfecta, suisque
 Trunca vident humeris; & eodem corpore sæpe
 Altera pars vivit, rudis est pars altera tellus.
 Quippe ubi temperiem sumpsere, humorque, calorque;
 Concipiunt, & ab his oriuntur cuncta duobus.
 Cum sit ignis aquæ pugna; vapor humidus omnes
 Res creat, & discors concordia fatibus apta est.
 Ergo ubi diluvio tellus lutulenta recenti
 Solibus æthereis, altoque recanduit æstu
 Edidit innumeras species, partimque figuras;
 Reddidit antiquas partim nova monstra creavit.
 Illa quidem nollet; sed te quoque maxime Python
 Tum genuit, populisque novis incognite serpens
 Terror eras tantum spatij de monte tenebras.
 Hunc Deus arcitenens, & nunquam talibus armis
 Ante nisi in Damis, Capreisque fugacibus, usus
 Mille gravem telis exhausta pene pharetra

Perdi-

Perdidi effuso per vulnèra nigra veneno.

Neve operis famam posset delere vetustas.

Instituit sacros celebri certamine ludos.

Pythia perdomita serpentis nomine dictos.

Itaque dum Python oriur moriatur; putredo oppressa iacet, Pytho enim apud Græcos idem est, ac putrefactio: putredini namque obnoxia hominum corpora facile in populares, epidemicosque morbos incidere possunt, eoque magis, cum, ut infra explanabimus, quamplurimæ causæ concurrant, quæ corruptionem minantur. Prudentis est non solum transacta, & præsentia considerare, sed futura prospicere, sicut Hippocrates futuram pestem indicando Patriam ex tanta miseria eripuit. Utinam vires nostræ ad hoc munus obeundum sufficientes essent.

Videtur pestis imminere. Si Deus qui terram, qui Cœsum, quique omnia nutu regit, calamitatem imminentem auertere non dignetur. Non hoc Aonia Lyra cano, non Thessalico carmine prædico; non ex tripode Apollineo interpretes Phœbi futura vaticinor, sed rationibus Philosophicis præscia lingua euenturando. Scit Roma, si Aestate elapsa anni 1647. inundationes Autumnales, & copiosas aquam hyemis, indicaui. Scit si penuriam prænovi, si Cerealiū, & seminum aliorum suffocationem, & putrefactionem prævidens propalaui. Testes habeo Illustrissimos aliquos Domines, si vera dixi. Homo sum non Angelus, errare possum; utinam contrarium eveniret; sed dum quamplurimæ causæ concurrunt, de certitudine effecti coniuncturas multas habemus. Quamobrem totis viribus incumbendum est, ut lues forsitan futura in ipso ortu oppugnetur, calamitas ventura

B

arcea-

arceatur, idque hoc modo fiet, si nos ponderatis quam plurimis necessarijs, & ad profligandam hanc colonis arua, & viris oppida viduantem inuestigatis remedijs toto conatu vrgebimus apud Principem vel alios, vt debita administrentur. Hoc Patriæ discrimen, hoc denique proprium omnium vtile, & commodum, & propriæ vitæ reparatio maximopere hortantur. Excusationem non habebimus, si hæc, quæ singula metit sanguinea falce, & singula transuerberat stygijs iaculis negligenter oriatur, & profundis radicibus sese in auras extollat. Tunc prostrato hoste, Pythone superato, peste debellata non falso Apollini victori, sed vero Deo reparatori sacra canamus, & Pœan id est hymnos de ipsius clementia canendo celebrabimus. Ad arma igitur inane esset caedere triumphum ante victoriam.

DE THEMATE COELESTE

Præsentis anni, eiusque prognostico.

SAGITTA SECVNDA.

VRania, inter Musas sublimior hoc sibi negotium vendicat, quandoquidem dum pennis tranat aera, & volatu ingreditur Aether, Stellas examinans, e Cœlo postea descendens hæc præfert.

Primo quod, Saturnus interpietas, & hyadas constitutus occidat, sito etiam in occidente capite Algol siue Medusæ capite quæ Stella, vt Astrologorū neotericus asserit quiliam Asiam, & Græciam iam percussit, modo verticaliter supra Regnum Neapolitanum & Calabros excurrit. Secundo, quod Mars dominus ascendens est in fouea, & Dominus medij Cœli sub radijs. Tertia quod cauda draconis in secunda

cunda Cerealiū iacturam portendit. Quarto quod Iuppiter in medio Cœlo est in suo detrimento, & retrogradus: quanquam retrogradatio ex se ipsa mala non sit, vt aliqui censent, sed potius augeat benignitatem, aut malitiam secundum naturam Stellarum, radius enim planetæ validior est, & maior ob ipsum planetam terræ propinquum, immo nullum habet retrogradū modum Planeta, nam semper directus incedit rotando circa Solem excepta Luna; sed quia nostri oculi falluntur in ipsius visione, ideo retrogradum appellamus. Quinto, quod etiam si Draconis caput siue nodus breuis reperiatur in octaua, tamen Mercurius octauæ dominus est sub radijs. Sexto quod Luna primum aspectum celebrando (quæ Populum significat) cadit in quadratum Saturni, quæ omnia recte considerata infausum annum portendunt. Duo tamen dictarum calamitatum ostendere possent mitigationem scilicet,

Primo Sol in quinta, qui propter loci benignitatem maleficorū iram cohibet, dum Sol ipse dominus anni, & Almuthen dignitatibus vereros superat, & vincit planetas, Almuthen enim Arabum vox est, quæ victorē significat, atque ab ipso multa necessaria eliciuntur cū sit dominus anni, & tanquam gubernator in naui. Idcirco cum Saturnus quindecim possideat dignitates, Iuppiter decem, & octo, Mars duodecim, Venus tres, Mercurius septem, Luna tres, Sol vero viginti, iure merito Apollo siue Sol vincit; faueat Deus, vt Pythone interempto referat victoriā, confert etiā ad hoc, quod Sol est dominus horæ, & Iupiter dominus diei, & loci oppositionis luminarium proximæ transactæ dominator.

Secundo, quod, etsi Luna incidit, vt diximus, primo schemate in tetragonum Saturni, tamen est illa tēpore

nocturno coniuncta Veneri, quæ motum domum recipit cum Saturno. Hæ mutæ receptiones tantæ sunt efficaciz, vt Astrologi omnes, & præsertim Aegyptij, maximam illis vim tribuerint. Natiuitas Platonis pessima esset alioquin cum sit Mars in Oriente, in opposito Iouis, assumente Mercurio naturam ipsius Martis, qui planetæ inimico idest Veneri coniungitur, & Sol sit in quadrato Lunæ, Luna autem in quadrato Saturni. Sed quia adsunt etiam mutæ receptiones domorum, scilicet Saturni, & Veneris, Solis, & Iouis, ideo malefici inermes fuerunt, cum Plato diuinum ingenium, felicitatem immensam & clari nominis immortalitatem habuerit.

Sed ô musarum excelsior Vrania, quæ à Cælo nomen habes sat habemus, sat astrorum prædictionem te mediante colligimus; sat Cælum aspeximus, descendendo modo, & terrena videbimus.

DE CEREALIVM INOPIA.

SAGITTA TERTIA.

Dira lues hæc Dei in homines immissa his semper assoiatur, & ex his fere semper genitur, aut corrupto Cœli tractu ex minis Aethereis, siue maleficorum planetarum validis aspectibus orto, aut inopia frugum, messiumque iactura, aut aquarum inundationibus, & terræ maxima collusione, aut belli rabie furente, maximoque Martialium tumultu, dum mors omnibus æqua, nemini parcens singulos in fata trahens immatura falce triumphat.

Ex

Ex his enim maxime venenum in aere aut genitum aut diffusum, & directo humanæ naturæ contrarium, populos miserrime interficit.

Vltio diuina septem flagellis mortales verberat; atque ita iteratis ictibus hominum peccata castigat.

Primo siccitatibus, incendijs, & conflagrationibus.

Secundo terræmotibus, ipsiusque secundum diuersa loca maxima concussione, in qua, & maria exsiccantur, & noui fontes oriuntur, & ciuitates aut terra, aut aqua obruuntur, & similia generantur.

Tertio inundationibus, aut particularibus, aut vniuersalibus.

Quarto diuersorum generū animalibus, aut ad perniciem frugum, aut ad aeris inquinamenta creatis.

Quinto bello, & minacibus armis, dum poteates, & magni prompti ad arma terribili sonitu ad pugnandum descendunt.

Sexto peste, aerisque corruptione aut desuper orta, aut inferius ex corruptione aliqua pullulante.

Septimo tandem, & vltimo alimentorum frugum, & Cerealiū caritate.

Cum hoc anno præsertim quamplurima ex supradictis conglobata sint summopere timeo. Sed fauente Deo omne malum fugabimus, si quæ necessaria sunt administrabimus. De inopia igitur præsentē, aliqua dicenda sunt.

Nemini dubium est, similia ex similibus conseruari, cum igitur deficiente frumento, & crudeli edendi rabie vndique exagitari homines, ex tritico corrupto, putridis alimentis, atque indifferminatim ex multiplicium herbarum radicibus cibaria captent; nemini dubium est, si putridis
ortis

ortis humoribus in grauissimos morbos incidere necessarium sit.

Experientia hoc pluries probauit, & plenæ autorum sunt paginae quorum sententias selectiores aliquas hic transferemus.

Hic non optimi, vel prauī frumenti notas recensēbimus, cum à Medicis, Philosophisque omnibus facillime dignoscantur, sed satis fecisse putabimus, si quidquid erit necessarium ad tantam calamitatem arcendam indicabimus, & primo herbæ, radices, aut quicquid aliud sit in defectu Frumenti in cibis administratum sicuti legumina &c. prauum generant sanguinem, & debile reddunt corpus Galen. in comm. Hippocratis de nat. hum. t. 3. hæc scripsit. Quando ex fame in Ahenō leguminibus vefcentes crura imbecilla habuerē, qui vero eruo, illis gēua dolebant.

Hic videmus, si legumina, quæ communiter in mensis popularibus apparent, imbecillitatem afferunt, quāto maius damnum, à diuersis herbis, & radicibus sæpe incognitis, & humanæ naturæ noxijs timendum est, atque hic Galeni locus quoad herbas variorum generum depastat sufficiat, cum non mea intentio, neque meus sit scopus longam Autorum seriem ponere, sed tantum veritatem inquirere.

Triticum vero legumina, & quidquid sit, quod urgente fame, & stimulante necessitate comeditur, quod alioquin relinqueretur, hoc opus, hic labor est, cum aut vetustate, aut male repositum, & corruptum triticum humanæ naturæ maxime aduersetur, præcipue hoc anno; nam Aestate elapsa cum maxima fuerit Aquarū copia, atque Hyeme propemodum diluuium ex necessitate maxima Cerealium quantitas semiputrida, &

cor-

corrupta erit: Frumentum enim ubi humiditatem: contraxerit acescit, quo facto prauum, & fere venenosum existit. Galenus loquendo de cibarijs cap 3. de different. feb. sic loquitur. Natura quidem optima sunt, at ob quosdam putrefactionis modos æquales prædictis, aut maius aliquanto vitium contraxerunt, veluti frumentum, hordea, atque omnes aliæ fruges, quæ ad usum cibi assumuntur, quarum nonnullæ temporis longitudine ad putrescibilem ducuntur dispositionem, aliæ quoniam male repositæ fuerunt; subiungit etiam, quod quædam in primo ortu rubigine deprauantur. Quidquid oriatur postmodum ex huiusmodi cibariorum elu in eodem loco profert Galenus. Tales cibos hodie quoque urgente fame plures coacti comedere, nonnulli quidem à putridis, ac pestiferis febribus interierunt; nonnulli autem pustulas instar scabiei, ac lepræ in corpore contraxerunt. Clarum est & luce meridiana clarius, quod frumentum vitiatum, & aliquo modo corruptum pestem affert. Longum esset singulos, qui de hoc scripserunt enumerare, tamen inter hos videat qui velit Capiuacceum, Massariâ, Senerum, Vidum Vidium, Mercurialem, & alios. In Germania, ut optime expertus sum, ex magna fructuû, & pomorum deuoratione pestis oritur, quæ etsi mitior, tamen & frequentior est, eoque magis quoniam poma ad debitam maturationem obclimatis frigiditatem non perducta putridos humores gignunt, statimque pestis oritur: vnde colligimus quod cibaria, quando debitam temperiem non habuerunt, damnoſa sunt, corruptio enim optimi pessima; hinc illud adagium. Omnis corruptio mala, panis autem pessima.

DE INVNDATIONIBVS
Fluuiorum, & Aquarum multiplici copia.

SAGITTA QVARTA.

NE quis in titulo præsentis capitis aliquid frustra à nobis positum fuisse arbitretur illud perpendat, scilicet aliud esse inundationes fluuiorum, quæ diuersimode oriuntur, aliud esse aquarum multiplicem copiam: quippe fieri potest, vt aquarum copia maxima appareat, absque eo, quod inundationes oriantur, & è conuerso inundationes aliquando consurgunt absque multiplici aquarum copia, nempe ex velocitate pluuiæ, & angustia receptaculorum, aut ex niuium liquefactione. Diximus hoc, cum habuerimus vtrūque, ex quo oritur, quod cum Sol per signa Septentrionalia ascendat, & radijs suis, ingentes aquarum copias subtiliare nequeat, calore contracto vapores in aere, atque aqua extra terram, & in terræ visceribus putrescant, quæ dum ad vitæ necessitatem aerem alteratum respiramus, morborum seminarium in corporibus nostris relinquunt, vnde postea dum Sol ætherei Leonis terga comburet, ex quacumque, vel leui causa semen relictum in maximam hominum perniciem germinabit. Diximus etiam hoc, quoniam alimenta omnia, atque etiam pisces multiplici aquarum frequentia diluta semiputridos ingesta humores procreant, & vt verum fatear, si quis alta mente perpenderit, & diligenti inuestigatione cibaria præsentis anni examinabit fere omnia insuauia, & insipida reperiet.

Tantæ efficacis sunt inundationes, & mortalibus contrariæ, vt facili negotio credam tellurem diluuiouniuersali sauciatam vegetabilia omnia putrida qualitate

tate infecta reliquisse, & vaporibus, atque exhalationibus infectione quadam singula tetigisse; quare necessarium fuit vitæ longitudinem à supremo opifice intra angustiores terminos positam fuisse. Homo enim in terrestri Paradiso si non peccasset, quamvis ex elementis componebatur, tamen vita eius prorogabatur, tñ ligni vitæ beneficio, tum quia terra nondum maledicta erat, & per consequens nulla putredine infecta.

Blundus à Leonicensi adductus loquendo de inundatione volumine octavo primæ decadis hæc profert. Imbris namque multos dies continuantibus diluviū fore apparuit. Tybris tunc mense Octobris prope exacto adeo aquis intumuit, vt Romæ mœnia alicubi superauerit, vnde regiones Urbis fluio proximæ maxima acceperunt incommoda.

Per Italiam vero vbique latuerunt campi, & ex montibus, collibusue omnis mola aratro gleba in cœnum liquefacta simul cum aquis in ima est delapsa, vt fluminibus postmodū intra ripas coactis campi aqua destituti limo nihilominus manserint obtekti, & sata, quæ nunc primas iecerant radices putrefacta sint, nec eo Autumno, obbinente omnia luto, aliud semen terræ potuerit mandari, vnde fames maxima breui est secuta. Sed non solum famem ea attulit aquarum inundatio, verum etiam æra, sicut, & terram corrumpens, pestilentiam oriri fecit adeo ingentem, vt maximam populorum partem vbique per Italiam absumperit.

Hæc illæ, Nicolaus postea Leonicensi in libello de morbo Gallico hæc subdit. Sed non longo post temporum intervallo Bonifacio I V. Romæ Pontificatum gerente, vt scribit Platina in Libro de vitis

C

Pon- i-

Pontificum fame peste, & inundatione, quoque est laboratum: Adeo fere semper inundationis comes est fames, ac pestilentia, ut non temere prisci crediderint immodicas fluminum excrecentias non solum ad praesens inferre damna, sed alia insuper mala futura portendere; subd. i. postea, quod ultra praedicta damna aliud incommodum secum attulit, scilicet terræmotus, quos, ut Aristoteles docet in Libro qui Metheora inscribitur multitudines imbrium non minus quam siccitates solent generare: quædam præterea scabies, quæ, ut scribit idem Platina ita tendebat ad elephantiam, ut deformitate cognosci homines non possent. Nonne magnam horum malorum partem, imo vero omnia in varijs Italiae locis nostra hac ætate persequimur? Aquarum diluvia, ut diximus annonæ ubique caritatem, in quibusdam Ciuitatibus pestilentiam, ac præterea terræmotus: quorum nullam aliam ob causam nisi nimiam aquarum exuberantiam possumus assignare, cum hi maxime illis contigerint Ciuitatibus, quæ sub Cœlo sunt humidiores. Ex istis Leonicensi verbis, quid sperandum sit, quilibet in Philosophia, vel leuissime versatus facile colligere potest.

Opusculum hoc non timoris causa, neque ad terrendam Urbem, aut Italiam scribo, sed ut visis presentibus infortunijs opportuna administrantur. Ad hoc laboro pro salute vniuersali somnos incompletos relinquo, nec pleno ventre ad satietatem dormio, quomodo est in usu; nam stultum est expectare sagittam, quando iam iam præcipiti motu sanguinis cupida aerem secut. Quæ acciderunt accidere possunt, ut quidam aiebat; ideo nulla melior inuenitur regula ad prognostica conticienda, quam tempora transacta diligenter considerare, atque historias reuol-
DE

DE BELLII INCOMMODIS.

SAGITTA QUINTA.

Sic Deus cœpta benefice secundet, sic numine
 clementi proposito faueat, nostrisque laboribus
 propitius adsit, quomodo bellum etiam lethalibus in-
 commodis vas implet funestum Pandoræ. Vas funestum
 imo funestissimum, quandoquidem dum Populi fero
 Marte lacessiti ad pugnam ruunt multiplex miseria
 oritur; sed præcipue labes. Hinc quamplurimi dixerè
 bellum; duas alias sorores secum trahere, nēpe famem
 & pestem; Famem scilicet, arua enim, dum colonus vo-
 me relicto arma capit inculta rubos, & spinas omne
 infausito producant; pestem quoque quotidie enim
 quamplurimis angustijs, & miserijs labefactata militum
 corpora humores semiputridos generant, quæ in acie
 interfecta dum putrefiunt ætherem foedis vaporibus cō-
 taminant, qui postea ab hominibus inspiratus pestem
 inducit. Nec obstat, quod aliqui asserunt, nimirum pe-
 stem nullomodo oriri, ex foetoribus prauisque odori-
 bus, quoniam si hoc esset scœpius hac de causa pestis
 oriretur cum cōtrarium sit. Nam aliud est odor prauus
 ex aliquo cadauere eleuatus, aliud est putrida, & fœtēs
 exalatio ex militum cadaueribus orta. Milites, enim
 cum duriter cubent, parum, atque interrupte dor-
 miant; quæcumque cibaria comedant, frigore, & æstu
 vexati, ira, timore, varijsque passionibus exagitentur,
 semiputridos in corporibus gignūt humores, & sanguis
 venenosam, & venenatam quamdam naturam acqui-
 rit: quare dum Mars vndique furit, & Bellona mi-
 rracem quatit hastam, si plures ferro confossi milites
 insepulti putrescant, inde tam virulenta aura exoritur,

quæ pestem procreat. In alijs autem cadaueribus hoc non oritur, tum quia non sunt sic disposita ad putrescibilem naturam, tum quia non sunt in magno numero.

Cadauera puerorum variolis mortuorum quodammodo contagiosa, & pestilentia sunt, & si magnus eorum numerus insepultus reperiretur pestem germinaret, talem enim exhalationem emittunt, ut homines interficiant. Expertus sum ego hic Romæ, & de hoc scripsi in Aerologia, sed præcipue in Iatroligimis, obs. 18. his verbis.

Cum in Ecclesia D. Francisci de Paula in Exquilino monte prope S. Petrum ad vincula magnus puerorum variolis mortuorum numerus sepultus fuisset, aer ibi conclusus breuissimo temporis spatio, ita pestilens euasit, ut, dum pueri sepelliendi causa in tumbam descenderet, vel spillo repente mortuus ceciderit. Quem non redeuntem Pater illorum quidam videns curiositate impulsus scalæ aliquot gradus descendit, sed cum circa medium ipsius scalæ fuisset ita venenoso ab aere oppressus fuit, ut quasi mortuus caderet. Sed meliori quo potuit modo aliorum auxilium implorans ad os ipsius tumbæ non sine magna difficultate ascendit, maximo cum vitæ suæ discrimine. Quod cum vidisset vespilloniamicus quidam temerarie descendens, in sepulcrum diem suum clausit extremum: ex quo mirifice pater ex cadaueribus pestem oriri, sicuti si quis historias legerit sæpius pestem post bella inueniet. Quapropter optime sentiunt ij, qui post maximam cladem corpora in cineres resoluunt, ne pestilentem halitum erudiant, ita pestem afferant; ignis enim pestis, & venenorum est domitor. Bella pestem procreant, quæ

quam-

quamvis ulterius non progrediantur, & pax lani templum claudat, tamen semper aliqua reliquuntur virulenta semina in terra, & aere, quæ processu temporis pullulant.

DE REMEDIIS INTERNIS.

S A G I T T A S E X T A.

Fratrum est calamitates connumerare, atque hac de causa timor magnus oriretur, si de remedijs ad illas profligandas non loqueremur. Quibus favente Deo Pythonem siue putredinem debellatam videbimus: ita etiam crudele esset, & prorsus inhumanum dum possumus ad misérias arcendas remedia connumerare, & non fecerimus. At non possumus remedia proponere, nisi cognitare, & circumstantijs; ideo dum in præcedentibus necessarium fuit singula indicare, modo ad fugandam hanc luem antequam germinet alexiteria, & aliqua necessaria patefacimus: quæ duplicis sunt generis, interna scilicet, & externa. De externis in sequenti sagitta, de internis autem modo tractabimus. Interna vero hoc in loco intelligo omnia, quæ intra corpus sunt, & intro sumuntur, pharmaca, cibaria, & humores; Externa vero ea, quæ ab extrinseco videlicet extra corpus circunt, & apponuntur. De internis igitur cibaria optima, & boni succi propono loquens, atque inter hæc ova recentia, quæ non solum perfectum generant sanguinem, sed viscera principalia mirifice corroborant cerebrum, cor, hepar; aquarum potum, & præsertim cum niue damnavimus.

Crudi.

Cruditates aduertendum est ne oriantur, & profundas iaciant radices, pessimæ enim sunt: ignauia fugienda otiumque tanquam crudætaum fundamentum. Animi motus nimij penitus abhorrendi. Omne denique nimium, somnus, Venus, aut largior, aut immodica, sicuti naturæ inimicum prorsus detestandum. Purgationes necessarias existimo, quæ pro variarum naturarum, complexione Medici prudentiæ committuntur, quibus transactis ad spiritus & sales tum vegetabilium, tum mineralium confugere optimum puto, atque illis loco salis communis in cibarijs vti, inter quos præcipue cōmendo sal Rutæ capraræ, Scordij, Chamedrios, Saxifragiæ, sed super omnia mali Citri, venenis enim, & pestilentibus morbis mirifice aduersatur. Spiritus salis, atq. spiritus Vitrioli egregij sunt. Salutare etiam erit vti oleo Vitrioli, & Tartaro vitriolato, hæc enim cum facillime penetrēt, & humores putrescibiles, & noxios dissoluant vtique hoc anno saluberrima existimo. Sed aduertendum est aliqua corpora falsuginea, & nitrosa viscera possidere, quæ hac de causa pallida sunt, macilentia, excarnia, & parum dormiunt; in his igitur corporibus sales, & spiritus indebitos reputo, quin potius refrigerantibus, & humectantibus vtendum erit. Singula examino, sic me Deus adiuuet, quomodo semper virtutis, non autem auri amans fui; sed idem est, ac si dicerem, quod sim amans belli cōtra me ipsum; potius dicere deberem, veros esse amantes eos, qui arcas miliarijs auroreum implent, neque publice aliquem læsunt, non autem eum, qui proprium æs consumit, neque aliquod quærit lucrum, sed solum vitam, & facultates, etiam si paucas exponit pro salute vniuersali, quoniam tandem odijs, inimicijs, & persecutionibus reple-

repletus reperitur : veritas enim apud multos odium parit, & hæc pro nobilibus . Pro plebeis vero pulueres Scordij, aut Chamedr. aut Rutę caprarie mane sumptos dimidię drachmę pondere vtilissimo potu , sicuti etiã aquam theriacalem, & theriacam grani vnius pondere quotidie deuoratam . Allium etiam mane ieiuno corpore manducatum optimum est , sed non caput integrum nimium enim esset , & offenderet : frustulum tunc partem vnã quam vulgo (spicchio) vocant vtiliter sumere poterimus . Tabacchi vsus perniciosissimus erit, & sane magnopere admiror tantam esse consuetudinis efficaciam, vt herba venenosa sicuti est ista. Hosciamum enim est indum , & alienationem mentis infert, sicuti Balsamum quodam tam frequenti sit in vsu, nihil cogitantes, nihil examinantes cœcus cœcũ ducit & ambo in foueam cadunt . Tam lethale est: vt ex Tabacco tam pestilens extrahatur venenum, vt illico, vel leui acu, hoc veneno delibuta punctus, bos statim corruat, & si viscera aperiantur dilaniata, & corrupta reperiuntur, cui veneno nullum alexipharmacum reperitur vno excepto lapide Bezaâr, qui mirifice, prodest, & patientes sanat . Audiant, qui quotidie omni hora, omni tempore Tabacco vtuntur, quæ herba omnimode condemnari deberet . Sed quo ruis Dominice Panarole ! caue ne tabaccariorum iram promoueas, quomodo balneatorum, qui (Stufaroli) appellantur, odium excitasti, vnde postea necesse tibi fuit iustitię brachio tela reterquere, atque innocentiam tuam patefacere, nam quamuis non animo nocendi, sed potius beneficandi balnea, siue Stufas, opusculum tuo nomine Græce scripto (scilicet Despotico Calathino) patefacere voluisti, tamen exemplo transacto motus

caueo :

caue: Veritas enim, vt dixi, odium parit. Sed quid ad me: dummodo veritatem scribo in Deo confidens nihil timeo. Si Tabaccum est damnosum, si Stufæ sunt malæ, laudare non debeo, sed pro salute omnium nocumenta indicare. Vbi est veritas ibi est Deus. Deus me tuebitur. Sed antequam hanc sagittam compleam illud huic nostro negotio necessarium puto, scilicet, quod olera hoc anno ob nimiam aquarum copiam ingesta noxios generant humores, ita etiam Pisces, & Carnes, potius per affationem, quam per elixationem coquantur, meliora enim erunt.

DE REMEDIIS EXTERNIS.

SAGITTA VLTIMA.

HActenus de ijs, quæ intro, aut nascuntur, aut sumuntur, nunc de externis loquendum erit, atque primo de domicilio, quod in excelsiori loco esse debet, atque hac de causa vrile esset Aestate proxima ad rura in montibus posita migrare. Montes enim non omnibus annis pro salute boni sunt imo soepe cōtrarij, vt aliquando etiam in memetipso expertus sum, dum essem in Vico Varonis, qui vulgo Vicouaro appellatur, maxima enim eo anno mortalitas per loca illi propinqua, atque excelsiora orta est; in Tybure quoque quamplurimi perierunt, cum tamen Romæ perfecta fruerentur homines salute, in cuius inuestigatione fere per vndecim annos attonitus fui: nullam enim inueniebam causam, donec in Bibliotheca Excellentissimi Domini Sebastiani Ciucci SANCTISSIMI Domini Nostri INNOCENTII PAPAE X. quem DEVS foueat,

foueat, & conseruet, Fiscalis Generalis dubij solutionem reperit. Summopere amans vir iste & Zelotypus salutis vniuersalis, cum simplicium lectore Archigymnasium Romanum viduum reperiretur, ex hac necessitate grauamen sentiebat, cum vixisset Medicinalis professio ab anno 1635. ad annum 1647. sine duce, cum sit hoc sanitatis nostræ fundamentum, possunt enim facile errores committi, sicuti egomet vidi in medicamentis, vbi vna herba pro alia posita erat; ideo non solum in hoc se exercuit, quinimo summopere gaudebat dum de simplicibus, & Medicina loquebar, offerens interim mihi si quid in sua Bibliotheca pro me conueniens reperiretur, Non enim solum legales, sed diuersi generis libros possidet.

Accidit forte, vt legerem Platonem in Thymeo: & nubila mens serenitatem inuenit. Hæc sunt verba Iulii sacerdotem quemdam cum Solone loquentem inducit. O Solo Solo. Græci pueri semper estis, nec quisquam o Græcia senex. Cur istud diceret percontante Solone respondisse sacerdotem, quia iuuenis semper vobis est animus, in quo nulla est ex verustatis commemoratione prisca opinio, nulla cana scientia. Quod ideo vobis contingit, quia multa, & varia hominum exitia fuerunt, eruntq. Maxima quidem aut ignis conflagratione, aut aquæ inundationibus provenire necesse est; Minora vero alijs quibuslibet calamitatibus fieri. Nam quod apud vos fertur Phærontem quondam Solis filium currus ascendisse paternos, nec patris aurigatione seruata exuisse terrena, ipsumque flammis coelestibus conflagrasse, quamuis fabulosum videatur, verum quodammodo esse putandum est. Fit enim longo temporum interuallo Coelestis circuitus

D

per-

permutatio quædam; quam inflammationis vastitas necessario sequitur. Tunc hi qui edita, & arida incolunt loca magis pereunt, quam Mari, Fluvijque vicini. Nobis porro Nilus, cum in plerisque rebus salutaris est, cum huiusmodi à nobis arceat exitium. Quando vero Dij aquarum colluvione terræ sordas diluunt, pastores ovium, atque Bubulci, qui iuga montium habitant periculum illud evadunt. Hæc Plato: ingenio suo colligat lector. Iraque iuga montium optima erunt: quæque saluberrimis sint perflata ventis sicut Zephyro. Notus tum quia natura noxius est & humidus tum quia putredinis comes præcipue hoc anno pessimus erit, sicuti maxime noxius erit & Eurus à Nautis Sirocco nuncupatus propter propriam malignitatem sicuti etiam propter exhalationes paludum Pontinarum, quas ad nos defert. Sed quoniam de Pontinis paludibus sermo est, meam sententiam proferam. Intelligebam mensibus elapsis quod, quam primum deberent exsiccari; quando hoc esset de aliquo dubitarem. Hoc enim anno ubi aer ex frequentibus exhalationibus inundationum causa pollutus existit, maiorem noxam reciperet si exsiccarentur; exemplum dabo. Si puteus per multum temporis immotus manet, & aqua corrumpitur, dum postea movetur, atque siccatur, foetido, & virulento odore totam viciniam lœdit, quam prius non lœdebat: quid sperare possumus in paludibus istis, ubi aqua feculentiam habet ingentem, fundusque putredini innumerabili profundoque limo, & cœno repletus est, eoque magis quoniam navigationem nullam admittit, neque motum habet. Ideo hoc anno pessimum putarem si moverentur, aer enim coinquinatus alias ob causas putridissimus

cuade-

evaderet. Poterit postea fieri alijs annis meliori tempore, cum aer sine virulentia erit.

Vapores sunt copiosi, & plurimis sicuti optime
24. Aprilis die Veneris supra Montem Marium
vidi, ut portentolum sit enarrare, cum Sol prius
sanguineus propter densitatem vaporum videbatur,
& postea occultatus absque nubibus occidit. Qua
de causa necessarium esset Romæ in plateis maiori-
bus, & extra Romam prope domos in vineis, &
agris noctu ignes accendere, non ex qualibet ma-
teria sed ex lignis odoratis sicuti sunt Cupressus,
Rosmarinus, Pinus, Laurus, Juniperus, & similes;
tum quia odore aerem repurgant, tum quia calidi-
tate, & motu exhalationes subtiliant, & resoluunt;
vnde postmodum Sol Oriens facillimo negotio ra-
dijs suis aerem purum reddet, quod difficillime
poterit alioquin, cum vapores & exhalationes no-
condensatæ Orienti Soli maximopere resistent,
ut potius corrumpantur. Voces etiam, & nola-
rum sonitus atque bombardarum fragor optimi sunt.
Aliquando aer ita est densus, ut si homines non
exirent ad frangendum illum suffocans evaderet.
Ignibus Hippocrates Græciam à peste liberauit.
Odoramenta omnia optima erunt, sed quæ caput
non offendant. Balnea fugienda sunt, cum humidi-
tates, & corruptiones procreent. Sat enim ista-
rum habemus. Quamplurima possent dici, sed
quia brevitatis cogit, plenæque Medicorum sunt
paginae ideo finem impono. Quamvis spinis vias
mihi repleant illi, quibus calamus meus pro spe-
culo est, qui nolent: tamen nunquam calamus
relin-

relinquam ; scribam tam recte rectum , quam ma-
lum . Confidens omnia in Deo , atque bonis spiri-
tibus , qui ab eo audiri possunt , quod miraculose
liberare nos velit à tali periculo scilicet à Pythonē
iterum nascente . Dormi lus , sero enim , vel cito
tandem à Coelo tibi fiet .

